

DRE

‘Het monster blijkt mens te zijn’

De zus van Jacqueline Beemsterboer werd vermoord door haar ex. Zij kon hem lange tijd niet vergeven. Inmiddels wel, donderdag vertelde ze over haar ervaringen aan personeel van gevangenis Norgerhaven in Veenhuizen.

Herstelconsulent Susan Wolters en Jacqueline Beemsterboer (rechts) in gevangenis Norgerhaven. Ze proberen nabestaanden en daders bij elkaar te brengen. Wolters draagt een foto van Jacqueline en haar vermoorde zus Nadine. FOTO RENS HOOYENGA

WILLEM DEKKER

Op 2 december 2006 werd Nadine Beemsterboer met 36 messteken doodgestoken door haar ex-vriend Gerold O. in zijn woning in Amsterdam. Nadine was slechts 20 jaar oud. Jarenlang heeft haar vier jaar oudere zus Jacqueline niet kunnen verkroppen wat O. haar zus en familie heeft aangedaan. Maar in 2019, 13 jaar na de moord, sprak ze Gerold in de tbs-kliniek.

„Een half uur voor het gesprek twijfelde Gerold nog of hij het wel moest doen”, vertelt Jacqueline. „Maar hij deed het wel. Hij schreef drie jaar na de moord een brief dat hij contact met ons wilde. Daar waren we toen nog niet aan toe. In 2019 was ik dat wel, ik voelde een verlangen naar vergeving. We hebben intensief gesproken over het proces dat we beiden hadden doorlopen na de dood van Nadine. Ik kende hem natuurlijk. Hij heeft in het bed van onze ouders geslapen. Aan het einde van het gesprek heb ik zijn handen gepakt en gevraagd: ‘Wat zie je in mijn ogen?’ Hij antwoordde: ‘Liefde en vrijheid’. Het gesprek heeft voor ons beiden enorm veel betekend voor ons herstel. Jarenlang

heb ik Gerold uit mijn leven verbannen. Elk woord dat aan hem besteed werd, was er een te veel. Ik was bang dat hij weer vrij zou komen en had angst als jonge moeder hem tegen te komen op straat en niet wist hoe ik daarop moest reageren. Daar heb ik veel slapeloze nachten van gehad.”

Het is muisstil in de recreatiezaal van gevangenis Norgerhaven in Veenhuizen als Jacqueline Beemsterboer haar verhaal vertelt aan zo’n veertig personeelsleden van de gevangenis. Sommigen krijgen er kippenvel van. Ze heeft een grote foto van haar en haar vermoorde zus meegenomen. „Het is belangrijk dat gevangenismedewerkers zich beseft

‘Heb meegemaakt dat slachtoffer en dader na gesprek elkaar omhelzen’

fen hoe zij gedetineerden zien. Durf verder te kijken dan die gruwelijke daad die hij heeft gepleegd en zie in hem geen monster dat achter de deur moet.”

Beemsterboer is uitgenodigd door herstelconsulent Susan Wolters van de gevangenis in Veenhuizen. Zij is een van de vier herstel-

consulenten van justitie in ons land en brengt gedetineerden in Veenhuizen in contact met hun slachtoffers. „Als beide partijen dat willen. Er gaan vaak jaren overheen voordat slachtoffer en dader daaraan toe zijn. Contact ontstaat via brieven, maar ook via pendelgesprekken waarbij ik samen met Perspectief Herstelbemiddeling brieven of mededelingen overbreng van de een naar de ander. Maar het gesprek tussen dader en slachtoffer is het meest vergaand. In de twee jaar dat ik dit werk doe, heb ik zes keer zo’n gesprek meegemaakt.”

Zo’n ontmoeting wordt minutieus voorbereid met specialisten

van Perspectief Herstelbemiddeling die het slachtoffer begeleiden. Susan Wolters begeleidt de gedetineerde. „We denken overall over na. Slachtoffer en dader zijn beiden vaak doodzenuwachtig en moeten elkaar nog niet tegenkomen op de parkeerplaats of de gang. We laten ze zitten in een grote ruimte, diagonaal tegenover elkaar zodat ze elkaar niet hoeven aan te kijken en kunnen weglopen als ze het niet meer trekken. We doen de gordijnen open, zodat het slachtoffer naar buiten kan kijken. Ik heb meegemaakt dat slachtoffer en dader na het gesprek elkaar aankijken en omhelzen. Het monster blijkt een mens te zijn.”

Onderzoek naar schaamte bij cliënten Voedselbank

ROBBERT WILLEMSSEN

ASSEN Studenten van de Thorbecke Academie gaan in opdracht van de gemeente Assen onderzoeken welke invloed de factor schaamte op potentiële afnemers van de Voedselbank heeft.

Het bestuur van de Voedselbank Hart van Drenthe – die cliënten in de gemeenten Assen, Aa en Hunze, Tynaarlo en Midden-Drenthe van voedselpakketten voorziet – is daar erg blij mee, zo schrijft het Asser college van B en W in een brief aan de gemeenteraad. De raad had het college onlangs via een motie gevraagd in gesprek te gaan met het bestuur van de Voedselbank Hart van Drenthe. In een tijd dat steeds meer men-

sen door bijvoorbeeld de almaar stijgende kosten in de financiële problemen komen, vroeg de Voedselbank zich af hoe mensen die het nodig hebben (beter) kunnen worden bereikt en gesteund.

Wim Oosting, voorzitter van de stichting Hart van Drenthe, gaf eerder aan dat het aantal afnemers van de Voedselbank een stuk hoger zou moeten zijn, omdat dat niet strookt met de huidige armoedecijfers in Assen. Oosting sprak de vrees uit dat de drempel voor potentiële gebruikers (te) hoog is. Dat zou volgens hem wellicht kunnen liggen aan de manier van afgifte van pakketten – fysiek bij de Voedselbank – en schaamte. Zeker bij mensen die zich altijd hebben kunnen redden en nu aangevoelen zijn op hulp van anderen.

Wat die afgifte betreft: 50Plus had het college al eens gewezen op het pasjessysteem, zoals dat bij wijze van proef in onder meer de gemeente Rotterdam was geïntroduceerd. Met zo’n pinpas kunnen mensen met een wekelijks tegoed op een betaalpasje zelf hun boodschappen in de supermarkt doen. De gang naar de Voedselbank, waarvoor mensen zich kunnen schamen, hoeven ze dan meer niet te maken.

Het bestuur van de Voedselbank Hart van Drenthe, zo geeft het college aan, is echter geen voorstander van zo’n pasjessysteem. „Het bestuur verwacht dat bij de invoering van een dergelijk systeem het zicht op de afnemers vermindert. Daardoor kan ook minder goed worden ingeschat welke aanvullende hulp-

vragen afnemers hebben.”

Toch is schaamte op zich, gaan B en W verder, wél een factor waar Hart van Drenthe zich zorgen over maakt. „Schaamte zou volgens het bestuur vooral een rol kunnen spelen bij mensen die nog geen voedselpakket afnemen. Daar zou het bestuur graag meer zicht op krijgen.”

De Thorbecke Academie is bereid gevonden dit nader te onderzoeken. Tweedejaarsstudenten gaan aan de slag met het thema ‘schaamte rondom (potentiële) afnemers bij de Voedselbank’. B en W: „Het bestuur van de Voedselbank neemt daarbij een deel van de contacten met de studenten op zich. Dit wordt aangevuld met ondersteuning van de ambtelijk medewerkers vanuit de gemeente.”

De Voedselbank stuit echter ook op een ander groot probleem: een toename in afnemers en een afname in het voedselaanbod. Om vraag en aanbod in balans te houden, kijkt het bestuur vooral naar de gemeente. Dat wijst erop dat de Voedselbank via het leveren van voedselpakketten enkel het sluitstuk vormt de ‘armoedeketen’, een proces dat begint bij het financieel in de problemen komen van mensen.

De Voedselbank Hart van Drenthe heeft uitgiftepunten in vier gemeenten. In Assen worden voedselpakketten uitgegeven aan 237 huishoudens (616 personen). In Aa en Hunze gaat het om 56 huishoudens (110 personen), in Tynaarlo 37 (108 personen) en in Midden-Drenthe 33 (71 personen).